



VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJA

Aukštųjų studijų fakultetas

UNESCO kultūros vadybos ir kultūros politikos katedra

Neringa Bumblienė

PAŽADAS. PIRMA TRIUKO DALIS

KURUOTAS PROJEKTAS

Kuratorystės. Šiuolaikinio meno praktikos ir sklaidos magistro studijų programa

Vilnius, 2013

Pažadas. Pirma triuko dalis – tai meno projektas, vykstantis nuo 2013 metų balandžio iki gruodžio pabaigos, kuris vieną po kitos pristatys šešių parodų ar epizodų, jei apie jį galvosime kaip apie serialą, ciklą.

Projekto laikas: 2013 04 19 – 12 31

Projekto vieta: Klaipėdos kultūrų komunikacijų centre (Bažnyčių g. 4, Klaipėda) I aukšte specialiai tam skirta erdvė

Projekto dalyviai: Andrius Svily (Lietuva/Anglija), Tim Kliukoit ir Paul Paper (Lietuva/Anglija), Simon Nicaise (Prancūzija), Aymeric Ebrard (Prancūzija), Mindaugas Bumblys (Lietuva), Neringa Černiauskaitė ir Ugnius Gelguda (Lietuva/JAV)

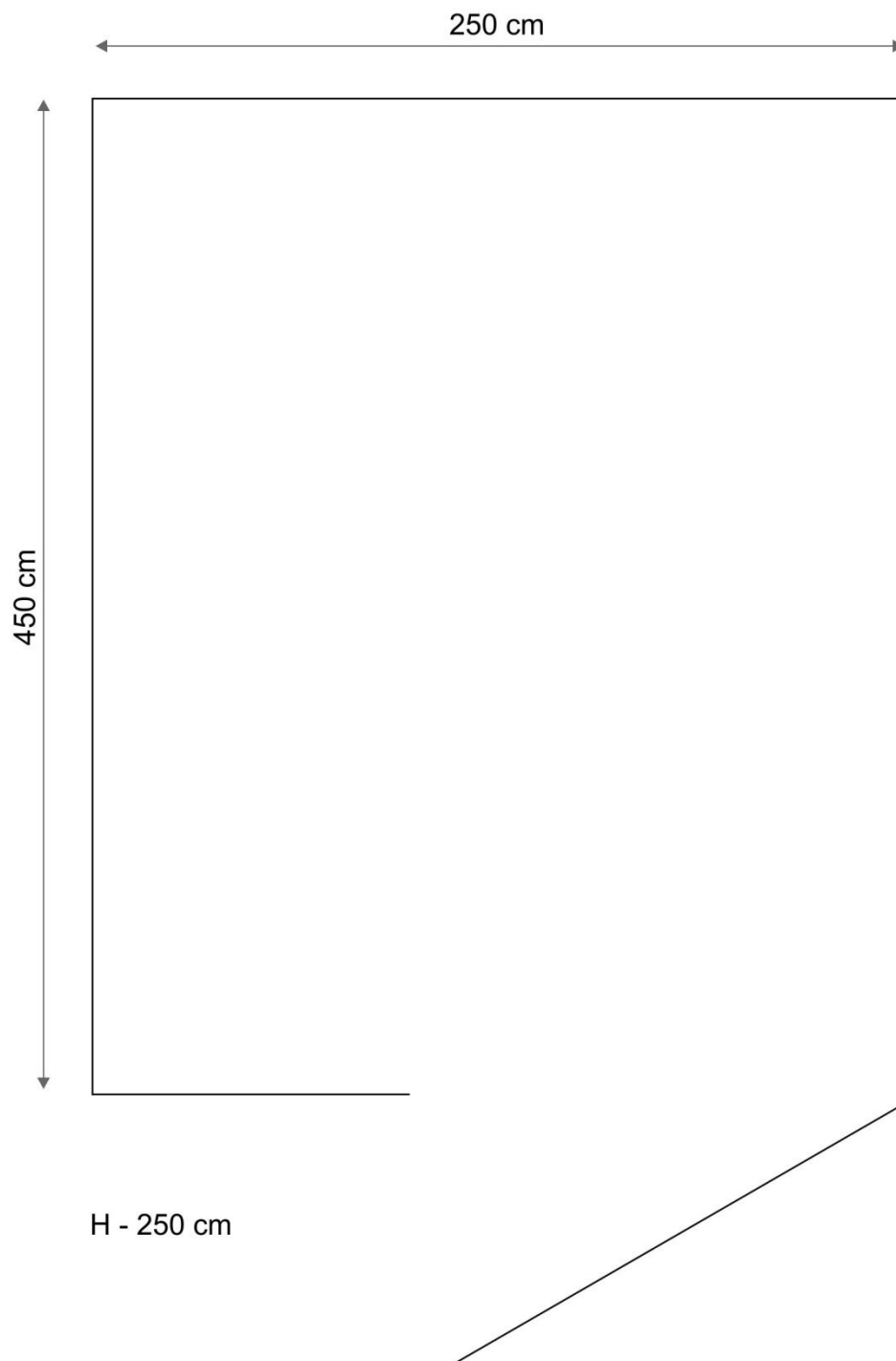
Projekto kuratorė: Neringa Bumblienė (Lietuva)

Projekto dizainerė: Neringa Bumblienė (Lietuva)

Projekto organizatoriai: The Purple Swamphen, Klaipėdos kultūrų komunikacijų centras

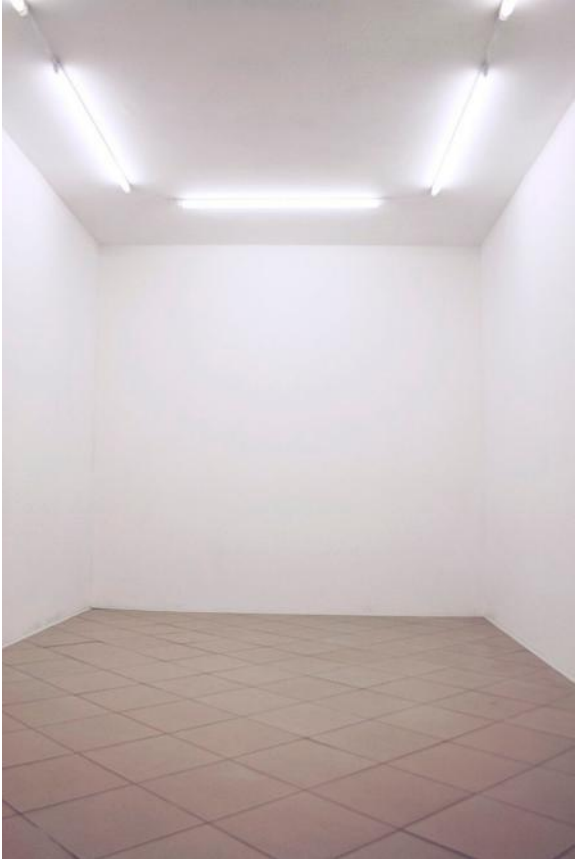
Projekto rėmėjai: Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Klaipėdos miesto savivaldybė, Prancūzų institutas Lietuvoje

Projekto ekspozicinės erdvės planas



Projekto ekspozicinės erdvės fotografijos





Pažadas. Pirma triuko dalis

Apie triuką galima galvoti kaip apie kažką apgaulingą. Bet tuomet, kaip yra su šiuolaikiniu fokusininku, apgaulė taip pat reikalauja kruopštaus gamtos pamėgdžiojimo. Pagalvok apie lėktuvo sparną. Pagalvok apie mėlyną plunksną, kuri leidžia strėlei skrieti tiesiai. Taigi apie fokusą reikėtų mąstyti kaip apie kažką moksliško ir realaus, talpinančio savyje kruopštų daiktų supratimą ir manipuliaciją jais, apimant žmogaus kūną santykyje su tais daiktais. Bet fokusas slysta, jis gundo, meilikauja („Ei, kunigaikštienė!“), jis žino ir mėgaujasi šuoliu už daiktų daiktiškumo.

Michael Taussig¹

Keturių su puse metrų ilgio, dviejų su puse metrų pločio ir tokio pat aukščio gipso kartono boksas, stovintis pirmame KKKC parodinių erdvių aukšte yra patalpa patalpoje. Erdvė, izoliuota nuo vidinės pastato dalies yra lyg sala. Ji dreifuoja sąsajose ir atskirtyse, panašumuose ir skirtumuose. Gal kartais kaip laivas, sakyčiau. Taip pat, kaip ir laivas, ji stimuliuoja vaizduotę.

Fiziškai šis boksas yra liekana iš grupinės prancūzų-lietuvių parodos „Prestižas: šių dienų fantasmagorija“, kuri 2012 metų rudenį buvo eksponuojama KKKC parodinėse erdvėse. Meno kritikas Nicolas Bourriaud tekste, publikuotame parodos kataloge², kalbėdamas apie sąvoką „prestižas“ pastebi, kad ji kilo iš iliuzionistų žodyno ir yra viena iš trijų sudedamųjų fokuso dalių, tiksliau – jo kulminacija. Kuri seka pažadą – kai iš pirmo žvilgsnio įprastiniai objektai yra pristatomi tam tikroje situacijoje ir patį triuką, kuris transformuoja konvencionalią situaciją į nepaprastą momentą.

Negalvoju apie magiją pažodžiui. Galvoju apie daiktus, apie istorijas, kurias tie daiktai pasakoja, kaip jie jas pasakoja ir jų (tų daiktų, istorijų ir pasakojimo būdų) santykius (su subjektais), jų dinamiką. Apie situaciją, kuri tėkmėje, pasikartojime geba sukurti pretekstą trūkiui ar skirtumui.

Iš minėtos parodos likęs boksas, būdamas paskutinės triuko stadijos dalimi, čia per fokusą atsigręžia į jo užuomazgą – pažadą. Dabar jis yra priežastis kitam projektui. Projektui, kuris yra ištįsęs laike sezonui, tarsi TV serialas.

¹ Michael Taussig, „The Stories Things Tell And Why They Tell Them“, in: *e-flux journal*, [interaktyvus], 2012, Nr. 36, [žiūrėta 2013-05-01], <http://www.e-flux.com/journal/the-stories-things-tell-and-why-they-tell-them/>.

² *Prestižas: šių dienų fantasmagorija*, parodos katalogas, Klaipėda: KKKC, 2012, p. 24.

01 – Būdamas kambaryje girdžiu fontaną

Andrius: Gert Jonke pseudo-autobiografiniame pasakojime iš romano *The System of Vienna* mane sudomino skulptūros, kurios nori. Mąstau apie tarp daiktų besirezgančius santykius... Kaip skulptūros išreikštų potraukį viena kitai?

Neringa: Geismas. Ir tolimų kraštų vaismedžių geismas.

Andrius: Vieninteliai to sodo liudininkai yra skulptūriniai fragmentai ir medžiagos, būdingos tam regionui, tačiau ne iš to regiono ir ne iš to sodo - tik primenantys tas vietas.

Neringa: Žvelgdama į sodą aš pastebiu krūtį (šis žodis taip keistai skamba vienaskaitoje) iš skaidraus plastiko, apaugintą netikra bronzą... Prisimenu rekvizitą.

Andrius: Pasak Vikipedijos, rekvizitu laikomi tie scenografijos elementai, kuriais manipuliuoja aktorius, t.y. liečia ar laiko rankomis.

Neringa: Instaliacija kaip scenografija ar žaidimas?..

Andrius: O ką galvoji apie meną kaip detektyvą?

Parodos autorius: Andrius Svilys
Kuratorė: Neringa Bumblienė
Paroda vyko 2013 04 19 – 05 26

Parodos plakatas

Parodos autorius: Andrius Svilyš
Kuratorė: Neringa Bumblienė

Parodos atidarymas 2013 04 19 d. 17 val.
KKKC Parodų rūmai (Didžioji Vandens g. 2, Klaipėda)
Paroda vyks iki 2013 05 26 d.

Pažadas. Pirma triuko dalis – 01 – Būdamas kambaryje girdžiu fontaną



Fotoreportažas kaip pokalbio tęsinys iš parodos "Pažadas. Pirma triuko dalis – 01 – Būdamas kambaryje girdžiu fontaną

Kambaryje ant lentynos yra maišelis su pirkiniais. Yra maišeliai ir pirkiniai. Ant žemės – išpurkštos sultys.

Neringa: Dar nepapasakojai apie fontaną.

Andrius: Fontanas, iš esmės, yra skulptūra, bet jos viduje vyksta cirkuliacija, kaip ir kituose organizmuose.

Ore (iš flakonėlio) pasklinda pavasario gėlių kvapas.

Sodas kaip kita vieta, fontanas kaip asmuo ir maišeliai, pripildantys jų kūnus, kaip geismas pavasarį.

Būdamas kambaryje girdžiu fontaną.



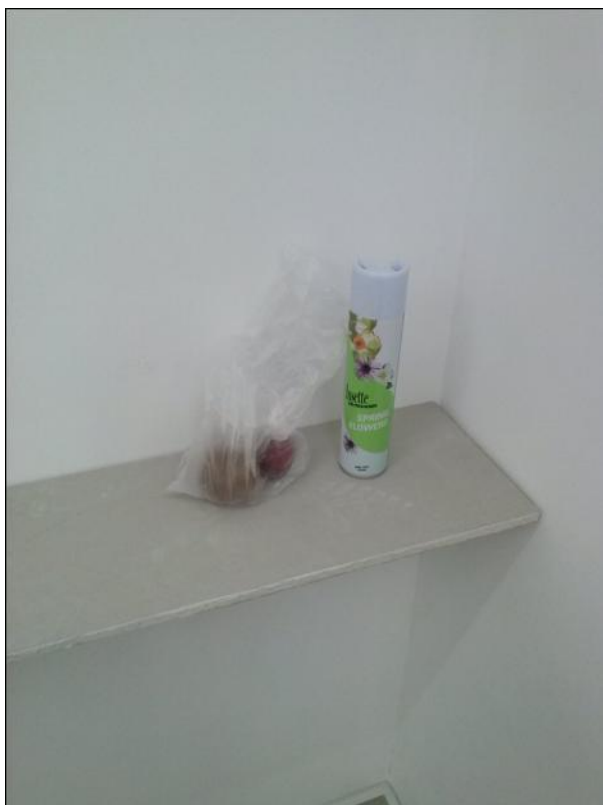












Nerijaus Jankausko, Neringos Bumblienės, Martyno Svilio, Gilles-Ivan Frankignoul'o nuotraukos, in: *artnews.lt*, [interaktyvus], <http://www.artnews.lt/fotoreportazas-kaip-pokalbio-tesinys-is-parodos-pazadas-pirma-triuko-dalis-01-budamas-kambaryje-girdziu-fontana-kkkc-18864>.

02 – Tarsi strėlė galvotų

Kambaryje nei scenoje strėlės tarsi nėra. Vis prisimenu Timo kažkur rastą skaidrę ir net, jei ten taip pat strėlės nėra – galvoju apie cirką ir fokusininko pasirodymus (duetu!), kur strėlė būti galėtų.

Taip strėlė yra kažkuria savo briauna besiliesdama prie tavęs. Todėl, kai įeini į kambarį – šis kambarys taip pat yra scena. Ir jei jau stovi scenoje, tampa ne visai aišku ar esi čia kaip strėlę sekęs atsitiktinis pasekėjas, ar kaip artistas, magas, menininkas, kaip jos, strėlės, dresuotojas, kuris įtempia lanką. Bet galbūt nebūtinai lankas. Galbūt strėlė gali skrieti ir be jo. O be tavęs?

Jei jau esi dresuotojas, menininkas, magas, artistas ar tik šiaip, strėlę sekęs ir į kambarį užėjęs prašalaitis, nejučia imi galvoti apie vaidmenų daugiskaitą. Ir jei čia išvestum tam tikrą lygiagrečę, galbūt paaiškėtų, kad daugiskaitoje yra ir taikins ar taškas (taigi – taikiniai ir taškai) į kurį, kuriuos, nusitaikoma.

Bet.

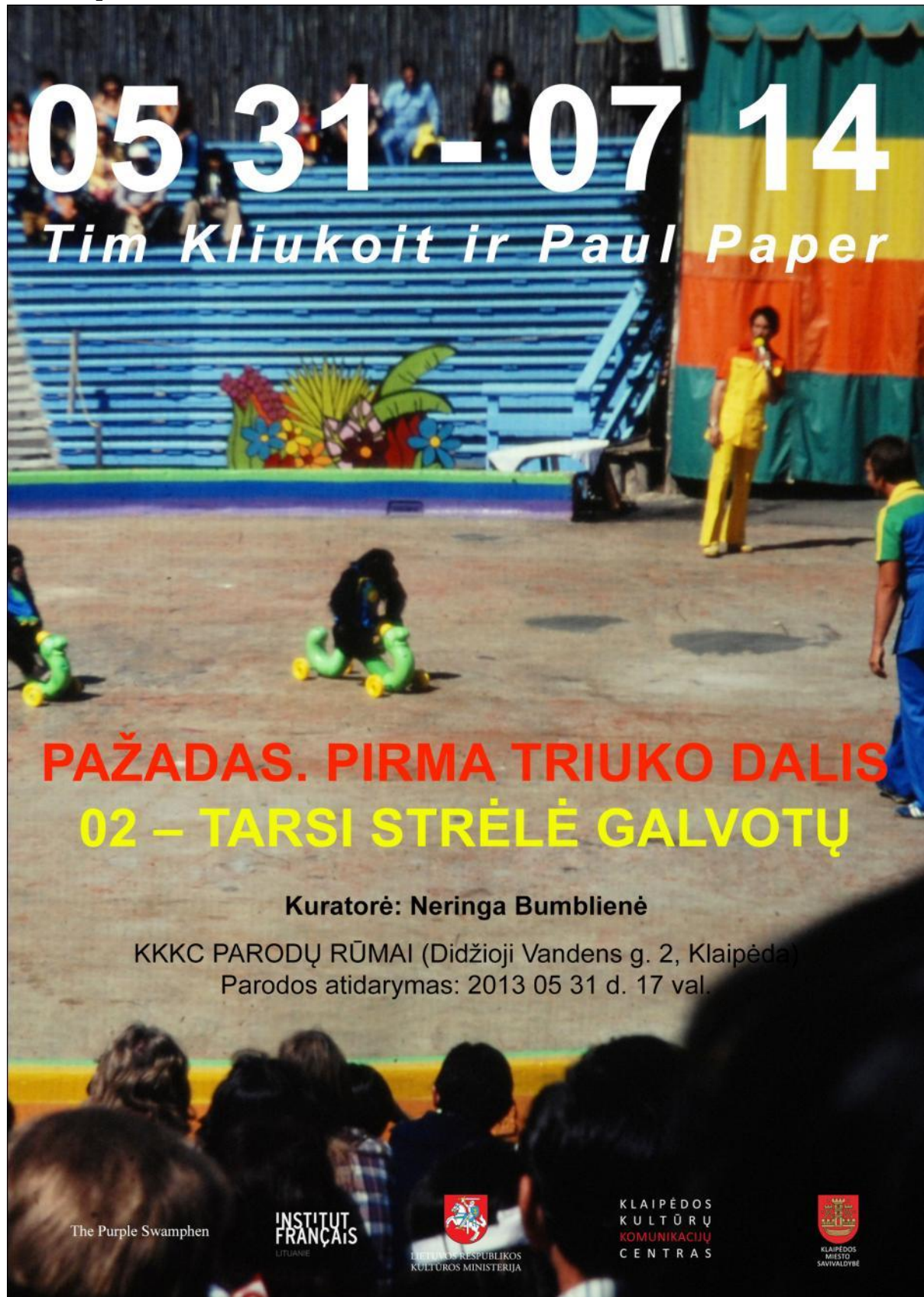
Strėlė galbūt yra savarankiška ir tuomet, kai tu manai besitaikantis į taikinį (ar kaip jau paaiškėjo anksčiau – taikinius), strėlė gali atsigręžti ir nusitaikyti į tave. Tuomet visa žaidimo esmė staiga išberinama iš dėžutės ir figūrėlės lentoje perstatomos jau visai kitaip.

Todėl imi galvoti, kad strėlė būtinai yra. Besitaikanti į taikinį, taikinius, taikinių tinklą, tiesę, save iki begalybės plečiančią spiralę ir į tave. Kaip kažkada man buvo pasakyta: jei jau scenoje yra ginklas (strėlė!) – paskutinėje dalyje jis (juo) būtinai iššaus.

Parodos autoriai: Tim Kliukoit ir Paul Paper

Kuratorė: Neringa Bumblienė

Paroda vyksta 2013 05 31 – 07 14



05 31 - 07 14
Tim Kliukoit ir Paul Paper

PAŽADAS. PIRMA TRIUKO DALIS
02 – TARSI STRĖLĖ GALVOTŲ

Kuratorė: Neringa Bumblienė

KKKC PARODŲ RŪMAI (Didžioji Vandens g. 2, Klaipėda)
Parodos atidarymas: 2013 05 31 d. 17 val.

The Purple Swampen

INSTITUT
FRANÇAIS
LITUANIJE

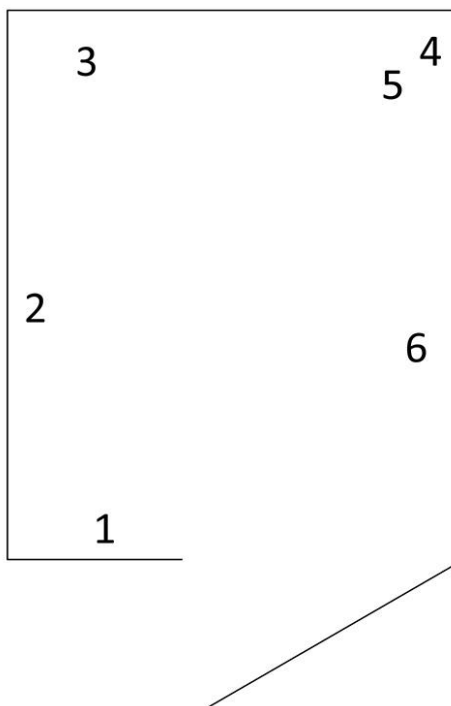
LITUVOS RESPUBLIKOS
KULTŪROS MINISTERIJA

KLAIPĖDOS
KULTŪRŲ
KOMUNIKACIJŲ
CENTRAS

KLAIPĖDOS
MIESTO
SANTVALDYBĖ

Parodos planas

Pažadas. Pirma triuko dalis – 02 – Tarsi strėlė galvotų



1 PAVEIKSLĖLIS SKIRTAS TINKAMAM BATŲ AVĖTOJUI (KAŽKO IEŠKANTYS ŽMONĖS)
/ *THE PICTURE FOR A PROPER SHOES WEARER (PEOPLE SEARCHING FOR SOMETHING)*
E-bay įsigyta skaidrė (Kodak), didinimo stiklas / *E-bay slide (Kodak transparency), magnifier*
2013

2 CHAMENELONAS / *CHAMELEON*
Porcelianinė figūrėlė, diodinis apšvietimas, maitinamo elementai / *Porcelain figurine, battery diode lighting*
2013

3 BE PAVADINIMO (nufilmuotas objektas) / *UNTITLED (filmed object)*
HD video su garsu 3'15" / *HD video loop with sound, 3'15"*
2013

4 BE PAVADINIMO (popierinės kūginės kepurėlės) / *UNTITLED (paper cone caps)*
Ready-made
2013

5 BE BENDRO VARDIKLIO / *WITHOUT A COMMON MEASUREMENT*
Frazė, skaitmeninė spauda / *phrase, digital print*
2013

6 BE PAVADINIMO / *UNTITLED*
skaitmeninė spauda, medis, metalas / *digital print, wood, iron*
2012

Parodos fotografijos









Nerijaus Jankausko nuotraukos

Projekto tvarkaraštis

01 Būdamas kambaryje girdžiu fontaną

Autorius: Andrius Svilys (LT/UK)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 04 19 – 05 26

Atidarymas 2013 04 19 d. 17 val.

02 Tarsi strėlė galvotų

Autoriai: Tim Kliukoit ir Paul Paper (LT/UK)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 05 31 – 07 14

Atidarymas 2013 05 31 d. 17 val.

03 (pavadinimas dar derinamas)

Autorius: Simon Nicaise (FR)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 07 19 – 08 18

Atidarymas 2013 07 19 d. 17 val.

Rezidentūra 06 25 – 07 25

04 (pavadinimas dar derinamas)

Autorius: Aymeric Ebrard (FR)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 08 23 – 10 20

Atidarymas 2013 08 23 17 val.

Rezidentūra 08 05 – 08 25

05 (pavadinimas dar derinamas)

Autorius: Mindaugas Bumblys (LT)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 10 25 – 11 17

Atidarymas 2013 10 25 d. 17 val.

06 (pavadinimas dar derinamas)

Autoriai: Neringa Černiauskaitė ir Ugnius Gelguda (LT/USA)

Kuratorė: Neringa Bumblienė

2013 11 22 – 12 31

Atidarymas 2013 11 22 d. 17 val.

Numatomų projekto parodų/epizodų kūriniai

Simon Nicaise (Prancūzija)



Be pavadinimo (placebas), 2010, saldainiai suvynioti į sidabro spalvos popierėlius, dydžiai kintantys, nuotrauka autoriaus, Prancūzija, 2012, privati kolekcija



Be pavadinimo, 2012, nerūdijančio plieno virbas, kvarcinis laikrodis, popierius, 47x17, nuotrauka autoriaus, Prancūzija, 2012, privati kolekcija

Aymeric Ebrard (Prancūzija)



Schwarzschild'o spindulys, 2010, instaliacijos vaizdas, nuotrauka autoriaus, Prancūzija: Palais de Tokyo, 2010, menininko nuosavybė



Schwarzschild'o spindulys, 2010, instaliacijos vaizdas, nuotrauka autoriaus, Prancūzija: Palais de Tokyo, 2010, menininko nuosavybė

Ugnius Gelguda ir Neringa Černiauskaitė (Lietuva/JAV)



Paskutinį kartą mes vaikščiojome užšalusia upe, 2013, 16 mm film, duonos trupiniai, žuvėdros, nuotrauka autorių, JAV: Niujorkas, 2013, menininkų nuosavybė

A Pledge. The First Part of a Trick

We might think of a trick as something fraudulent. But then, as with a modern conjuror, fraud too requires an exact mimesis of nature. Think of the airplane wing. Think of the blue feather ensuring that the arrow flies straight. So we need to be thinking of the trick as something scientific and real, bearing a scrupulous understanding and manipulation of things, including the human body in relation to such things. But the trick slides, it seduces, it cajoles (“Hey Duchess!”), it knows and enjoys the leap beyond the thingness of things.

Michael Taussig²

A plasterboard box, four and a half meters long, two and a half meters wide and of the same height, located in the grand floor of Klaipeda Art Centre, is actually a room in a room. The space isolated from the inner space of the building is as an island. A bit like a boat, I would say. Just like a boat, it is stimulating imagination.

Physically it is the remnant from the French-Lithuanian exhibition “Prestige: Phantasmagoria now”, that was held in the autumn of 2012. Art critic Nicolas Bourriaud in his text, published in catalogue of the exhibition², adverts that the term ‘prestige’ came from the vocabulary of illusionists and is one of three component parts of a magic trick; its outcome, to be more precise. A prestige follows a pledge, when at a first glance ordinary objects are presented in a particular situation; and the trick itself that transforms conventional situation into an extraordinary moment.

I do not consider magic literally. I think about things, about stories things tell, how they tell them; about relations of those objects, stories and storytelling techniques (with subjects), and dynamics between them.

I am thinking about situations that have the ability to create a pretext for rapture or difference to occur in a flow.

The box left from the latter exhibition (being part of the last stage of the trick) here, through the trick itself, turns into its germ – the pledge. Now it is a trigger for another project, which is extended in time for a season, like TV series.

² Michael Taussig, „The Stories Things Tell And Why They Tell Them“, in: *e-flux journal*, [interaktyvus], 2012, Nr. 36, [žiūrėta 2013-05-01], <http://www.e-flux.com/journal/the-stories-things-tell-and-why-they-tell-them/>.

2 „Prestige: Phantasmagoria Now“, exhibition catalog (Klaipeda, KCCC, 2012), 24.

01 – While Being In a Room I Hear a Fountain

Andrius: A short story from Gert Jonke's pseudo-autobiographical novel *The System of Vienna* got me thinking about sculptures that want. I wonder about relationships that bond things. How would sculptures express their attraction to each other?

Neringa: A desire. Also, a desire of fruit trees of distant lands.

Andrius: The only witnesses of that garden are the sculptural fragments and materials that are typical to that region, but are not from that region and not from that garden – only evoking those places.

Neringa: Looking at the garden, I notice a breast (this word sounds so strange when it's singular) that is made from transparent resin, overgrown by false bronze... I remember a prop.

Andrius: According to Wikipedia, props are elements of scenography, which are manipulated by actors, i.e. are touched or hand-held.

Neringa: Installation as a scenography or a game?..

Andrius: But what do you think about art as a detective fiction?

Author of the exhibition: Andrius Svilys

Curator: Neringa Bumblienė

The exhibition was held from 19th April until 26th May, 2013

Photo reportage as continuation of a conversation from the exhibition “A Pledge. First Part of a Trick – 01 – While Being In a Room I Hear a Fountain”

In a room on a shelf is a bag with some goods. There are bags and some goods. A juice is sprayed on the floor.

Neringa: What about the fountain though?

Andrius: A fountain, basically, is a sculpture; however, there's circulation taking place inside of it, same as in any other organism.

The (canned) scent of spring flowers is spreading throughout the air.

A garden as another place; a fountain as a person; and the bags, that fill bodies of the sculptures, as the spring-time desire.

While being in a room I hear a fountain.

in: *artnews.lt*, [interactive], <http://www.kkkc.lt/en/events/parodu-rumu-organizuojami-renginiai-1/2013-5/a-pledge-first-part-of-a-trick-01-while-being-in-a-room-i-hear-a-fountain/>

02 – As If the Arrow Is Thinking

It is as if the arrow is neither in the room, nor on the stage. I keep remembering a slide that Tim has found somewhere and even though there is no arrow in the slide either – I am thinking about circus and performances of conjurers (in duet!), where the arrow could be found at.

That is how the arrow is touching you with one of its verges. Therefore, once you enter a room, the room is also a stage. And once you are in the stage, it becomes less clear if you are here as a random follower, or as a performer, a conjurer, an artist; or as a tamer of it, of the arrow, who pulls in the string of the bow. Not necessarily the bow, perhaps. Perhaps the arrow could slice the air without the bow. Could it fly without you?

And since you are the tamer, the artist, the conjurer, the performer or just an arrow-following, room-entering stranger, insensibly you start thinking about the plurality of the roles. And if you drew a certain parallel here, it may become clear that there is also a target or a point in the plural (i.e. there are targets and points) that are being aimed at.

But.

Maybe the arrow is self-dependent and even when you think you are aiming with it at a target (or, as has been clarified previously, at targets), the arrow might turn back and aim itself at you. At this moment all the essence of a game is poured out from its box and all figurines on a board are rearranged in a completely new order.

Thus you start thinking that the arrow necessarily exists. It is aiming at a target, at targets, at a network of targets, at a line, at a spiral, stretching itself into an infinite, and at you. As I was once told: if there is a weapon (the arrow!) on a stage, it will inevitably shoot at the end.

Authors of the exhibition: Tim Kliukoit and Paul Paper

Curator: Neringa Bumblienė

The exhibition is held from 31st May until 14th July, 2013

